

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὸ τεύχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Λεπτά 25

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 4 (32)

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ, 11-Ἀριθ. τήλ. 9-97

ΧΑΡΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Αί ἐκδρομαὶ καὶ στρατοπεδία καθ' ὄλον τὸ δεκαπενθήμερον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἡ 3η Ὀμάς Ἀθηνῶν μαθητευομένων καὶ προσκόπων ἐξέδραμεν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἀρχηγῶν εἰς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν τὴν 7 Ἰουλίου εἰς Σκουντούπη.

Ἡ 9η Ο. Α. ἐξέδραμε τὴν 3ην Ἰουλίου εἰς Ἅγιον Νικόλαον τῶν Πάλλων καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐπὶ ἑνεαήμερον εἰς τὸ παρακείμενον ὠραῖον πυκνὸν δάσος. Μετέσχον τῆς ἐκδρομῆς 38, διήλθον ἀριστα ἐργασθέντες προσκοπικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατοπεδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου ἀρχηγοῦ τῆς κ. Ἀγγέλου Φέτση. Ἐπίσης ἡ 11η Ο. Α.

ἐξέδραμον εἰς τὸ ἐν Βούλα στρατόπεδον Ναυτοπροσκόπων Ναυάρχου Clifton Brown τὴν 10 Ἰουλίου καὶ περαμενεῖ ἐτι αὐτόθι ἐν στρατοπέδῳ ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν τῆς Παπαθανασίου. Ἦδη παρασκευάζεται δευτέρα ἐκδρομὴ μετὰ στρατοπεδεύσεως εἰς Βούλαν τῆς 3ης Ο. Α. Ναυτοπροσκόπων καὶ ἑτέρα μεγάλη εἰς Χαλκίδα δέκαήμερος μετὰ καταυλισμοῦ εἰς Κηφισίαν, Μαλακάσαν, Ἐρέτριαν, Βασιλικὰ, Χαλκίδα.

ΣΥΡΟΣ

Αἱ τῆς Σύρου Ὀμάδες ἐργάζονται πολὺ ἐπιτυχῶς, οἱ δὲ διευθύνοντες αὐτὰς δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ δρασίαν τω, ἀλλὰ ἐπεκτείνουσιν αὐ-

τὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς νήσους τῆς περιφερείας λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἀξιεπαλῶς. Τὴν 11 Ἰουλίου ὁ ἀρχηγὸς κ. Δ. Κούτσης μεταβάς εἰς Πάρον ὠμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου προσκόπους τῶν νεωστὶ σχηματισθεισῶν ὀμάδων καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν περὶ Προσκοπισμοῦ καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ὠφελείας τῆς νεαρᾶς ἡλικίας.

Εἰς δὲ τὴν Λέσχην τῆς Ὀμάδος ὠμίλησαν τὴν ἐπομένην οἱ συνοδευσαντες τὸν ἀρχηγὸν κ. Δ. Κούτσην ἐκ Σύρου ἐνωμοτάρχαι Γορανίτης «περὶ πρώτων βοθηθῶν» καὶ Λυκούρης «περὶ τιμῆς».

ΜΥΤΙΑΙΝΗ

Σήμερον εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς μεγάλης ἐκδρομῆς τῶν ὀμάδων Λέσβου, αἱ ὁποῖαι μετὰ στρατοπεδεύσεως εἰς διάφορα χωρὰ καὶ πόλεις, θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας αὐτῆς ἐκτελουμένης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφορευόντος τῶν ὀμάδων Θ. Χατζηγεώργη καὶ τοῦ ὀργανωτοῦ αὐτῆς ἀρχηγοῦ Στρατῆ Παπανικόλα.

Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ !

Πῶς θὰ μάθετε νὰ συνεννοῆσθε καὶ νὰ γράφετε ἓνα εὐκόλο γράμμα ἀγγλικά σὲ 20 Μαθήματα !

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΩΟ

To call again, ξαναεπισκέπτομαι, ξαναπερνῶ call again! νὰ σὰς ξαναἰδοῦμε !
situation (σιτσιουέιτσειν) θέσις.
as σημαίνει καὶ ἐπειδὴ, μιὰ φορὰ ποῦ
arrangement (αρέιντζμεντ) συμφωνία, συνεννόησις.
to accustom (ακειιστομ) συνειθίζω.
first class ability (αβίλιτι) πρώτης τάξεως ἱκανότης.
mercantile affair (μερκαντάιλ αφέαρ) ἐμπορικὴ ὑπόθεσις.
I am sorry (σῶρι) λυποῦμαι.
to hesitate (χέζιτιέιτ) διστάζω.
By the bye (μπάι δι μπάι) ἀλήθεια δὲ μοῦ λέτε...
fluently (φλούεντλι) ἐλευθέρως.
to occupy the position (οκιοупάι, ποζισειν) κατέχειν τὴν θέσιν.

Ah! you have called again about the situation?—Yes, sir; as you did not write yesterday, I thought I should do well to call again.—Well, I had almost made arrangements (ἐκλειτσε σχεδὸν συμφωνίας) with a gentleman accustomed to business and of first class ability in mercantile affairs.—I am sorry to hear that, sir; does he speak English? —No, not at all; that was the only thing which made me hesitate.—

By the bye, where did you learn English?—I learnt English in Athens—Do you write English easily?—I write it easily and speak it fluently.—How long did you occupy the position of which you are speaking?—I occupied it for two years.

certificate, testimonial (σερτίφικετ, τεστιμόνιαλ) πιστοποιητικόν.

knowledge (νῶλετζ) γνῶσις.

to induce (ιντιούς) παρακινῶ.

to make inquiries (ινκουάιρίς) ζητῶ πληροφορίας.

merchant (μεύρτσαντ) ἔμπορος.

Piraeus (παίρλευσ) Πειραιεύς.

to satisfy (σάτισφάι) ἱκανοποιῶ.

to be satisfied, ἱκανοποιηθῆναι.

account (ακάουντ) λογαριασμός, πληροφορία, ἀπάντησις, ἐκθεσις.

aptitude (ἀπτιτιουδ) κλίσις, ἱκανότης.

talent (ταλεντ) ἰδιοφυΐα, ἱκανότης.

correspondence (κορεσπόνδευσ) ἀλληλογραφία.

language (λένγκουέιτζ) γλῶσσα.

strict (στρίκτ) αὐστηρὸς.

morality (μοράλιτι) ἠθικότης.

firm (φεύρμ) ἐμπορικὸς οἶκος.

sincere (σινσήαρ) εἰλικρινής.

sincerely (σινσήαρλι) εἰλικρινῶς.

to attach (ατάτς) προσκολλῶ, ἀφοσιώνω.

term (τευρμ) ἔρος.

to come to terms (τευρμς) συμφωνῶ, καταλήγω εἰς συμφωνίαν.

security (σεκιούριτι) ἀσφάλεια, ἐγγύησις.

to offer (οφευρ) προσφέρω.

subject (σεύβτζεκτ) ὑποκείμενον.

on that subject, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

I will let you know, θὰ σὰς πληροφορήσω εὐχαρίστως.

you had better write to me, καλλίτερα θὰ κάνατε νὰ μοῦ γράφετε.

return (ρετεύρν) ἐπιστροφή.

by return of post, με τὸ ἄλλο ταχυδρομεῖο.
that is right, ὦραϊα ! λαμπρά!

Ὁ μέλλων τοῦ I can εἶνε : I shall be able, συ-
νεπῶς δὲν θὰ τὸ μεταφράζετε «θὰ καταστῶ ἱκανὸς»
ὅπως μερικοὶ κάνουν, ἀλλ' ἀπλῶς «θὰ μπορέσω».

Εἶπαμε ὅτι στὸν μέλλοντα μεταχειριζόμεθα γιὰ
τὸ 1ο πρόσωπο τὸ shall καὶ γιὰ τὸ 2ο καὶ 3ο τὸ
will.

Ὅταν μεταχειρισθῆτε τὸ shall στὸ 2ο καὶ 3 ση-
μαίνει ὀφείλω, δηλ. φαίνεται ἡ πραγματικὴ σημα-
σία τοῦ ῥήματος. λ.χ. you shall do it=ὀφείλεις νὰ
τὸ κάμῃς. Τὸ ἴδιο καὶ με τὸ will. Ὅταν τὸ μετα-
χειρισθῆτε στὸ 1ο πρόσωπο ἔχει τὴ δική του σημα-
σία, δηλ. θέλω, λ.χ. I will let you know, δὲν ση-
μαίνει ἀπλῶς θὰ σὰς πληροφορήσω, ἀλλὰ θέλω νὰ
σὰς πληροφορήσω, δηλ. εὐχαρίστως σὰς πληροφορῶ.

Good morning, sir; I brought you (ἢ I have
brought you) a few certificates (ἢ testimonials);
I will show them to you; they are first class
testimonials.—Your knowledge of English, and
French induced me to make inquiries about
you at the different merchants in Piraeus.—I
hope you were satisfied with the account you re-
ceived.—Yes, they speak with pleasure (ἢ sati-
sfaction) of your strict morality, your aptitude
for business and talent for correspondence in
the two languages.—I know that the firm was
sincerely attached to me; I was very sorry to
leave it (ἢ them).—Well! if we can come to
terms, what security can you offer me?—I will
speak to my father on that subject and I will
let you know that to-morrow morning.—You
had better (ἢ you would do well to) write to me
by return of post.—I will do as you say.—That
is right; after that, I shall be able to decide to-
morrow.

Φράσεις

Endeavour, (endéivw) προσπάθεια.

Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν θὰ
τὸ πῆτε ἀγγλιστί: we will endeavour to satisfy
you ἢ endeavour to give you satisfaction ἢ we
will do our best to please you.

Δὲν θὰ ἔχετε λόγους νὰ παραπονεθῆτε: you
will have no reason (ρήσειν) to complain (κΟμ-
πλέϊν).

Τὰ μέσα μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ πληρώσω
τέτοια τιμὴ; I cannot afford (αφόρδ) to give such
a price.

Τί ἐννοοῦν αἱ προετοιμασίαι αὗται; what is
the meaning of these preparations? (πρηπαρέι-
σεινς).

Σημ. Ἡ συνέχεια τοῦ μαθήματος εἰς τὸ ἐπόμε-
νον. Τὰ δύο τελευταῖα μαθήματα θὰ περιέχουν
ἐπιστολάς. Κατόπιν θὰ μπορεῖτε νὰ ἐξακολουθήσετε
μόνοι σας.

Ὁ Καθηγητὴς σας

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΖΑΧΧΑΙΟΥ

ΤΟ ΑΕΙΚΙΝΗΤΟΝ!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς ἀναφέρω, εἶνε μαθῆς
σωστὸ νὰ μὴ μὰς πάρουν ἐμὰς τοὺς Μαθητευομένους
στὴ μεγάλη ἐκδρομὴ ποῦ θὰ γίνῃ στὶς 10 Ἰουλίου
καὶ θὰ τελειώσῃ στὶς 16 Αὐγούστου μετὰ τὴν αὔριο
ἀπὸ τῆς Παναγίας; Γιατί νὰ μὴ γυρίσουμε καὶ μεῖς
ὅλη τὴ Λέσβο; Τί κάνει πὼς εἴμαστε Μαθητευόμε-
νοι; Εἴμαστε—λέει, ὁ κ. Ἀρχηγός, μικροὶ καὶ θὰ
κουραστοῦμε γιατί εἶνε 368 χιλιόμετρα πορεία. Τοῦ
εἶπα ἐγὼ σήμερα πὼς βαστῶ καὶ μοῦ εἶπε, καὶ ἂν
βαστάξῃς ἐσὺ δὲ θὰ βαστάξῃ ἡ παραμάννα σου τόσο
δρόμο καὶ τοῦ εἶπα πὼς ἡ παραμάννα μας εἶνε γιὰ
τὸν Μπέμπη μας καὶ μοῦ εἶπε: τὸ ξέρω· τὸ ἴδιο
εἶνε! Δὲν ξέρω γιὰ τοὺς ἄλλους Μαθητευομένους
ἀλλὰ γιὰ μένα, κύριε Διευθυντά, αὐτὸ εἶνε μεγάλη
ἀδικία. Τὸ εἶπα μάλιστα καὶ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ πὼς
εἶνε ἀδικο καὶ μοῦ εἶπε τί νὰ γίνῃ καὶ τοῦ εἶπα νὰ
γυρίσω πίσω ἀπ' τὸ μισὸ δρόμο ἅμα κουραστῶ (δὲ
θὰ κουραστῶ ὅμως) καὶ μοῦ εἶπε ὄχι. Εἴρετε, κύριε
Διευθυντά; Ἐγὼ εἶνε ἀδικία καὶ ποῦ με ἔχουν εἰς
τὴν Ὀμάδα τῶν Μαθητευομένων, διότι εἶμαι μεγάλ-
ος. Χθὲς τὰ μεσάνυχτα πάτησα τὰ 13 μοῦ εἶπε ἡ
γιαγιά μου ἢ Τζάτζω μὰ δὲν ἀντάμωσα ἀκόμα τὸν
κ. Ἀρχηγὸν νὰ τοῦ τὸ πῶ. Εἶμαι ὅμως ξέρετε, κον-
τὸς, γι'αὐτὸ με λένε καὶ Ζαχχαῖο καὶ ἔτσι φαίνομαι
μικρός.

Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν, κύριε Διευθυντά, νὰ μοῦ
ἀναφέρετε ἂν μπορῶ νὰ περπατήσω 368 χιλιόμετρα
γιὰ ὄχι. Μπορῶ ἢ δὲν μπορῶ; Ἀκοῦστε νὰ δῆτε. Ἀπ'
τὸ σπίτι μας ὡς τὸ σκολεῖο εἶνε ἓνα χιλιόμετρο γιατί
ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ σκολεῖο μας ἔχει μιά μεγάλη πέτρα
στὴν ἄκρα τοῦ δρόμου καρφωμένη ποῦ γράφει ἀπά-
νω 0 καὶ πάρα πέρα ἀπ' τὸ σπίτι μας πῶς ἄλλη ποῦ
γράφει ἀπάνω 1. Λοιπὸν ἐγὼ πηγαίνω καὶ ἔρχομαι
στὸ σκολεῖο δυὸ φορὲς τὸ ἡμερονύχτιο. Ὅστε περ-
πατῶ τέσσαρα χιλιόμετρα. Περπατῶ ἀκόμα ἀπ' τὸ
σπίτι μας ὡς τὸ μαγαζὶ μας ποῦ με στέλνει ἡ μη-
τέρα νὰ πῶ τοῦ πατέρα νὰ μὰς ἀγοράσῃ παγωτὰ
ἀλλὰ δυὸ χιλιόμετρα γιατί τὸ μαγαζὶ μας εἶνε κοντὰ
στὸ σκολεῖο, γίνονται ἔξη. Βάλε καὶ δύο ἀκόμα ποῦ
με στέλνει ἡ γιαγιά μου νὰ τῆς πάρω ταμπάκο ἀπὸ
ἓνα μαγαζὶ ποῦ εἶνε πῶς μακρὸν ἀπ' τὸ δικό μας.
Πόσα γίνονται; Εἶπαμε 6 καὶ 2=8. Ναι! δὲν
χιλιόμετρα, Καὶ ἅμα πάγω στὸ μαγαζὶ καὶ ἔχω χα-
μένα τὰ λεφτὰ γιὰ τὸν ταμπάκο καὶ γυρίσω πίσω
πάλι καὶ με μαλώσῃ ἡ γιαγιά Τζάτζω καὶ μοῦ δώσῃ
ἀλλὰ λεφτὰ καὶ ξαναπάγω ἀκόμα δύο χιλιόμετρα,
δέκα δὲν γίνονται; Σταθῆτε. Καὶ ὅταν ἡ ὑπηρετή-
ριά μας ἢ χοντρὴ ἢ Ζαφείρα με στείλῃ νὰ πάγω στὸν
ἀδελφὸ τῆς ποῦ εἶνε στρατιώτης καὶ τοῦ στέλνει φαί
καίμια φορὰ στὸ Στρατῶνα ποῦ εἶνε ὄξω στοῦ Κουρ-
τῆς κοντὰ στὸ Φρενοκομεῖο καὶ εἶνε 2 χιλιόμετρα μα-
κρὰ; Εἶχαμε 10 καὶ 4 νὰ πάγω καὶ νὰ γυρίσω,
10+4=14. Δέκα τέσσαρα. Καὶ ἅμα ξεχάσῃ ὁ Γιάν-
νης μας τὸ τετράδιό του σπίτι καὶ με στείλῃ νὰ τὸ

πάρω ακόμα δύο χιλιόμετρα γίνονται 16. Και άμα είνε Κυριακή και πάγω περίπατο με τη μαμά μου και τόν μπαμπά μου στο Άκλειδιού πού είνε ακόμα 4 χιλιόμετρα πόσα γίνονται ; Είκοσι θαρῶ, Ναί 20. Βλέπετε λοιπόν ; Περπατῶ 20 χιλιόμετρα τὸ ἡμερο- νύχτιο. Άμα λοιπόν λογαριάσουμε τὸ 20 με τὸ 36 ἡμερόνυχτα πού θὰ βαστάξῃ ἡ ἐκδρομὴ ἐγὼ θὰ περπατήσω ἐπιακόσ α εἴκοσι χιλιόμετρα. Τάσο είνε, κύριε Διευθυντά ; Γιατὶ τὸ λογαριασμὸ τὸν ἔκανε ὁ Ἄντωνάκης ὁ ξάδερφος τῆς Ζαφείρας και δὲν ξέρω ἂν τὸν ἔκανε σωστά.

Εἶδατε λοιπόν ; 720 χιλιόμετρα. Και πού νὰ βάλουμε παι κείνα πού κάνω ἅμα παίζω με τὸ καρο- τσάκι μου και ἅμα κυνηγῶ τὸν Ἄλεξ για νὰ τὸν μάθω νὰ μὴ με λέγῃ Ζαχαῖο, και ἅμα τρέχω με τὸ ποδήλατό μου με τρεῖς ρόδες, και ἅμα με στείλῃ ἡ γειτόνισσά μας ἡ κυρὰ Μυρσινιώ νὰ φωνάξω τὸν Μπάριμπα Σταμάτη ἀπ' τὸ Μῶλο ; Βλέπετε λοιπόν, κύριε Διευθυντά, πῶς μπορῶ νὰ λάβω μέρος στὴν ἐκδρομὴ ;

Ἄμ' μόνο μιὰ νύχτα προχθὲς εἶδα στὸν ὕπνο μου πῶς πῆγα στο Μόλυβο περπατάμενος. Και ξέρετε πόσα χιλιόμετρα είνε ὁ Μόλυβος ; Ἐξήντα. Και φαντασθῆτε πῶς γύρισα πίσω τὴν ἴδια νύχτα γιατί τὸ πρωτὶ πού ξύπνησα βρέθηκα πάλι στο κρεββάτι μου.

Σὰς παρακαλῶ λοιπόν πολὺ, κύριε Διευθυντά, νὰ μοῦ ἀναφέρετε ἂν πρέπει νὰ πάγω στὴν ἐκδρομὴ για ὄχι. Νὰ μοῦ ἀπαντήσετε ὅμως στὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων πῶς πρέπει για νὰ τὸ δείξω τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ νὰ με πάρῃ.

Εὐπειθέστατος
Ζαχαῖος

Υ. Γ. Γράψτε μου και ἂν ὁ Κοντορεβιθούλης θὰ πάγῃ στὴν ἐκδρομὴ τῶν Ἀθηνῶν ἢ ὄχι.

Ἄ Ο ἴδιος

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τὴν ἀπάντησι θὰ τὴν δώσουμε πολὺ εὐχαρίστως εἰς τὸν ἀγαπητὸ Ζαχαῖο, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκδρομὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον ἐπολέμησαν 1.300.000 Ἄμερικανοί.

— Ἄπὸ κάθε ἑκατὸ Ἄμερικανούς στρατιώτας και ναύτας στὸν πόλεμο, δύο ἐσκοτώθησαν ἢ ἀπέθανον.

— Δυνάμει τῆς συνθήκης τῆς Εἰρήνης, ἡ Γερμανία χάνει 208,780 τετραγωνικῶν μιλίων ἔδαφος και ἀποικίας 1.130.000 τετραγωνικῶν μιλίων.

— Ὑπάρχουν 440 χωριστὰ ἄρθρα εἰς τὴν Συνθήκην τῆς εἰρήνης.

— Τὸ πρωτότυπον τῆς ὑπογεγραμμῆς συνθήκης θὰ μείνῃ κτῆμα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Τὰ ἄλλα κράτη θὰ λάβουν ἀντίγραφον αὐτοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΑΙ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟ 85 ΕΤΩΝ!

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Ρώσου καθηγητοῦ Βλαδιμήρου Δαβίδοβ "Ταξιδιωτικαὶ σημειώσεις ἀπὸ τὴν περιοδεία μου εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Μ. Ἀσίαν και τὴν Τουρκίαν κατὰ τὸ 1835).

... Εὐρίσκομαι εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού πλησίον τοῦ βαυα- ρικοῦ καφερείου, δηλαδὴ εἰς τὴν καρδιὰ τῶν Ἀθηνῶν ! Ἄλλ ἐπειδὴ δὲν βρῆκα σπίτι εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού ὅπου μό- λις δέκα, ἂν δὲν ἀπατώμαι, κατοικίαι ὑπάρχουν, ἐξηκολού- θησα νὰ προχωρῶ και μετ' ὀλίγον εὐρέθηκα ἀνάμεσα σὲ πτωχικὰ σπίτια κτισμένα ἀναμῆξ ἀπὸ λίθους και λάσπην, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο και ἡ ἰδική μου κατοικία, ὅπου ἔσπευσα ν' ἀναπαυθῶ μετὰ μακρινὴν ἐπίπονον ὁδοπορίαν.

Εὐρίσκομαι λοιπόν πλέον εἰς τὰς Ἀθήνας θαναμάζων τὰ ἔνδοξα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος και τὴν πτωχεῖαν τῆς ση- μερινῆς πόλεως. Πουθενά δὲν ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ μεγαλειότεραν ἀντίθεσιν. Τὸ μεγαλιότερον μέρος τῆς νέας πόλεως ἀποτελεῖται ἀπὸ κακῶς κτισμένα σπίτια, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποία οὔτε λεωφόροι ὑπάρχουν ἀκόμη, οὔτε ἀμάξια, τίποτε τέλος ἀπ' ὅ,τι θὰ σοῦ θυμίσῃ δι ζῆς εἰς πρωτεύ- ουσαν, ἀκόμη δὲ και εἰς ἀπλὴν πόλιν τῆς Εὐρώπης.

Ἄλλὰ βρῆκα ψωμί ἄσπρο, ἀρκετὰ καλὸ κρασί, ἕνα κρεββάτι κτλ. ὅλα δὲ αὐτὰ ὕστερα ἀπὸ τὰς μακρὰς μου στερήσεις μοῦ ἐνθύμισαν τὴν Εὐρώπην. Ἡ κοινωνία ἐπί- σης μόνον ἀπὸ Εὐρωπαϊοὺς ἀποτελεῖται, ὑπάρχει δὲ και ἑλληνική, ἀλλὰ δι' αὐτὴν θὰ ὀμιλήσωμεν κατωτέρω. Και ἐπανέρχομαι τώρα εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς μου. Ἐγὼ και οἱ συνοδοιπόροί μου ἐπαρουσιά- σθημεν εἰς τὸν πρεσβευτὴν μας μετὰ τοῦ ὁποίου ἀπεφασί- σαμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν κατὰ πρῶτον τὸν ἀρχαιολόγον Πιτ- τάκην, ἵνα ἴδωμεν ὅλας τὰς ἀρχαιότητας ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν του. Ἐπεράσαμεν σειρὰν χαμηλῶν σπιτιῶν και ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἀγοράν. Ἡ θέσις αὕτη ὅπως εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀποτελεῖ τὸ ἐμπορικώτερον σημεῖον τῆς πόλεως. Ἐδῶ πω- λοῦνται κυρίως τὰ ἐδώδιμα· ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ στενωπὸν με ἑκατέρωθεν χαμηλὰ σπιτάκια με πολλὰ καταστήματα, σκεπασμένην μ' ἕνα πανί τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου και ὀδηγεῖ μέχρι τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς πό- λεως, ὅπου οἱ Βαυαροὶ ἀρχίζουν νὰ κίβζουν σπίτια ἰδιόρρη- θμα και ἐντελῶς ἀκατάλληλα διὰ τὸ ἐδῶ θερμὸν κλίμα.

Ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ Πιττάκη μετὰ μεγίστης εὐχαρι- στήσεως. Ἡ γλυκεῖα και ἀφελὴς συμπεριφορὰ του γεννᾷ τὴν συμπάθειαν και τὴν ἀγάπην εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης συναντήσεως. Εἶνε θερμὸς ζηλωτὴς τῆς δόξης τῆς πατρίδος του. Ὅτε αὕτη εὐρίσκετο ὑπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγόν, ἢ ὅτε κατεστρέφετο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀγῶνος, ὁ Πιττάκης διέ- σαψε τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα και ἀντέγραφε τὰς ἐπιγραφὰς. αἰ- τινες ἀνεκαλύπτοντο.

Ἡ οἰκία του εἶνε ἀνταξία ἀρχαιολόγου. Ὅλη ἡ αὐλή τῆς εἶνε γεμάτη ἀπὸ ὠραῖα κομμάτια γλυπτικῆς, ἀρχιτεκτο- νικῆς με ἐπιγραφὰς. Μᾶς ἔδειξεν ἕνα σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον συνέγραψε τότε «Περιγραφὴ τῆς θέσεως και τῶν ἀρχαιο- τήτων τῶν Ἀθηνῶν». Ὁ Πιττάκης ἔλαβε ἀπὸ τὴν ἐν Ἑλ- λάδι Βουαρινὴν Κυβέρνησιν θέσιν ὀλωσδιόλου ἀσυμβίβα- στον πρὸς ἕνα ἀρχαιολόγον, δηλαδὴ διωρίσθη ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς καταγραφῆς τῶν εἰσπραττομένων τελωνιακῶν δα-

σμων των εισαγομένων και εξαγομένων εμπορευμάτων!
 'Εδέχθη μετά προθυμίας την παράκλησίν μας και μās
 ώδήγησεν εις την 'Ακρόπολιν. Κατελθόντες δέ από την
 'Ακρόπολιν, εισήλθομεν εις τὸ ξενοδοχείον Albergo Nuovo
 ὅπου ἐγευματίσαμεν.

'Ἦδη ἐπιστρέφοντες ἀργά εις τὸ σπίτι, εἶδομεν μακρό-
 θεν τὰ φωτοβολοῦντα παράθυρα τῆς οἰκίας τοῦ Ρώσου
 πρεσβευτοῦ. Κυρίαί, διπλωμάται και στρατιωτικοί ἐν με-
 γάλῃ στολῇ ἐπήγαιναν ἐκεῖ περὶ, πηδῶντες ἀπὸ λίθου εις
 λίθον και φέροντες ἕκαστος εις τὸ χέρι φουραράκι διὰ νὰ μὴ
 πέσουν εις τοὺς ἀναριθμητοὺς λόγκους ἀπὸ ἀσβέστη οἱ ὁ-
 ποιοὶ ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀμαξῶν.

Δὲν μās ἐκπλήσσει δὲ μόνον ἡ πτωχεία τῆς πόλεως. Εἶνε
 παράδοξος πολὺ και ἡ τελεία ἔλλειψις τοῦ ὠραίου φύλου
 καθὼς και ἡ πλήρης ἐπικράτησις τῶν κάθε ἐθνικότητος ξέ-
 νων, ἀπέναντι τῶν ἐγχωρίων εις τὴν ἰδίαν των πρωτεύουσαν.

Εἰς τὸν δρόμον συναντᾷ κανεὶς εὐπρεπῶς κάπως ἐνδεδυ-
 μένους μόνον μερικοὺς 'Ἰταλοὺς καταστηματάρχας, βνα-
 ροὺς στρατιώτας, ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως και τὰ μέλη
 τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Μόνον δὲ κοντὰ στὰ καφενεῖα
 εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ πρὸς τὸ ἑσπέρας 'Ἑλληνας
 φοροῦντας πλουσίας ἐθνικὰς στολάς. οἷτινες μὴ ἐργαζόμενοι
 καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν κάθηνταν καπνίζοντες και συνομι-
 λούντες, δίχως ἄλλο διὰ τὰ χρόνια ἐκεῖνα κατὰ τὰ ὁποῖα
 τὸ ξεῖφος των δὲν ἐσκούριαζεν εις τὴν θήκην του και ὁ περι-
 πετειῶδης βίος των ἦτο χρήσιμος εις τὴν Πατρίδα.

'Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν παλληκαριῶν αὐτῶν, τῶν τῶσον πολυτί-
 μων εις τὸ ἔθνος και τὰ ὁποῖα τώρα ἐλησμονήθησαν τε-
 λείως, μόνον μερικοὶ ἐργάται και ζητιᾶνοι φοροῦν τὴν ἐ-
 θνικὴν ἐνδυμασίαν. Μίαν ἡμέραν διερχόμενος ἀπὸ τὰ παν-
 δοχεία εἶδα νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ ἐκεῖ μεῦνυμένον ἕναν Βαυα-
 ρὸν στρατιώτην τρέχοντα δρομέως νὰ φθάσῃ τοὺς συναδέλ-
 φους του, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ὀλίγον μακρύτερα. Μερικοὶ
 ἀπὸ τοὺς 'Ἑλληνας, οἱ κύριοι φαίνεται τοῦ καταστήματος,
 ἤρχισαν νὰ τὸν καταδιώκουν ζητοῦντες διὰ κραυγῶν νὰ
 πληρώσῃ ὅτι ἔπιε. Τὸ γεγονός αὐτὸ, καιτοὶ ἀσήμενον, δὲν
 ζώγραφίζει τὴν κατάστασιν τῆς 'Ἑλλάδος; Δὲν δείχνει πό-
 σας ἀδικίας ὑποφέρει και ἡ ἀνωτέρα και ἡ κατωτέρα κοινω-
 νία;

Τὸ στρατόπεδον τοῦ βναρικοῦ στρατοῦ, μισθοδοτουμέ-
 νου ὑπὸ τοῦ 'Ἑλληνικοῦ ἔθνος, εὐρίσκειται πλησίον τῆς
 πόλεως. Σκοπὸς δὲ τοῦ στρατοῦ τούτου εἶνε ἡ προστασία
 τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τῶν κικοβούλων 'Ἑλλήνων. Ἀντὶ τῶν
 ξυλίγων τειχῶν τοῦ Θεμιστοκλέους, εις τὸν λιμένα τοῦ Πει-
 ραιῶς σταθμεύουν δύο μοῖραι γαλλικὴ και αὐστριακὴ. Οἱ
 ἀνώτεροι και κατώτεροι ὑπάλληλοι εἶνε σχεδὸν ὅλοι ξένοι.
 Ὑφίσταται ἤδη ἐδῶ Kriegsmministerium και Finanzministerium
 τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουσι τοὺς μὲν βναροὺς στρατιώτας ἐναν-
 τίων τῶν Μανιατῶν, τὰ δὲ χρήματα εις τὴν Βαυαρίαν.

Εἶχα τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν περασμένην ἐβδομάδα
 τὸν καγκελλάριον τοῦ 'Ἑλληνικοῦ Κράτους, κόμητα Ἄρ-
 μανσμπεργκ και ὄλην τὴν οικογένειάν του. Τρεῖς χαριτω-
 μέναι θυγατέρες, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἀρραβωνιασμένη τὸν
 ἀπόγονον τοῦ ἐνδόξου οἴκου τῶν Κατακουζηνῶν, στολιζουσι
 τὸ σπίτι του. Μετὰ δύο ἡμέρας προσεκλήθη ἐντὶ εἰς τ' Ἀνάκτορα,
 εἰσαχθεὶς ἀπὸ τὸν πρέσβυν μας, ὅστις και μὲ συνέστησεν
 εις τὸν Ὅθωνα. Τὸ διακριτικὸν γνῶρισμα τοῦ μονάρχου
 αὐτοῦ εἶνε ἡ χαριτωμένη και γλυκυτάτη ἐκφρασις τῆς μορ-
 φῆς του. Πολὺ ὑψηλὸς και κομψός, φοροῦσε μπλε ἑλληνι-

κὴν στολὴν και μὲ ὑπεδέχθη εις τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου.

'Αγαπάμενος θερμῶς ἀπὸ τὴν μητέρα του και ὀλόκλη-
 ρον τὴν οικογένειάν του, ἠγαγκάσθη αἰφνης νὰ μετοικίησῃ
 εις ξένην χώραν διὰ ν' ἀφιερῶσῃ τὰς δυνάμεις και τὴν ζωὴν
 του ὑπὲρ τῆς εὐημερίας ἐνὸς ἔθνους ποῦ δὲν ἦτο ἀκόμη
 συνηθισμένον νὰ ἐκτιμᾷ τὰ δῶρα τοῦ πολιτισμοῦ και τῆς
 πολιτικῆς τάξεως. Ἄλλ' ὁ ὑψηλὸς του σκοπὸς τὸν παρηγο-
 ρεῖ. Καίτοι δὲ πλείστοι τῶν κατοίκων, τῶν ὑπουργῶν και
 τῶν στρατιωτικῶν φέρονται πρὸς αὐτὸν δυσμενῶς εἶνε ὁπω-
 σὸςποτε πάντοτε τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς ἀγάπης και
 πρέπει νὰ ἐλίπῃ τις ὄλαι αἱ θυσίαι τὰς ὁποίας προσφέρει
 θὰ ἐκτιμηθῶν ἀργότερον. Ἡ συνδιάλεξις μας διήρκεσεν
 ἕνα περίπου τέταρτον.

Περνοῦμε τὸ ἑσπέρας περιπατοῦντες μέχρι τῆς ἐσοικῆς
 οἰκίας τὴν ὁποίαν ὁ πρεσβευτὴς μας κτίζει διὰ νὰ διασκε-
 δάσῃ τοὺς Ἀθηναίους ἢ ἀκούομεν τὴν στρατιωτικὴν μου-
 σικὴν καινίζουσαν εις τὸ ὑπαίθριον. Ἐδῶ και εις τὸ Ναύ-
 πλιον ἐκδίδονται δύο ἐφημερίδες ἑλληνιστὶ και γαλλιστὶ.
 Ἄλλὰ μὴ ἐλπίζετε ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ εὑρητε εἰδήσεις περὶ
 τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως. Εἰς τὰς στήλας των θ' ἀπαν-
 τήσετε ἀπλοὺς καυγάδες και μίγμα θεωριῶν ἐντελῶς ἀσυ-
 γαρτήτων και ἀσυμβιβάστων πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Μίαν ἡμέραν προσεκλήθη νὰ γευματίσω εις τοῦ Καγ-
 κελариου Ἄρμανσμπεργκ. Δὲν ἔφαγα τίποτε σπουδαῖο κατὰ
 τὸ γεῦμα. Ἄλλὰ φαίνεται ὅτι αἱ Ἀφῆναι, ἀνέκαθεν ὀνομα-
 σταὶ διὰ τοὺς μαγεῖρους τῆς (εἶδε και Ἄριστοφάνην) θ'
 ἀποκτήσουν τοὺς τεχνίτας αὐτοὺς πολὺ γρηγορότερον ἀπὸ
 ὅλους τοὺς ἄλλους.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἦλθε και ὁ βασιλεὺς πολιτικῶς ἐνδεδυμέ-
 νος και παρέμεινε συνδιαλεγόμενος μεθ' ὄλων τῶν ξένων
 και οἰκείων.

Εἶχον ἐπίσης τὴν τιμὴν νὰ γευματίσω παρὰ τῇ Α. Μ.
 μετὰ τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φθάσαντος πρεσβευτοῦ
 τῆς Πρωσσίας Μάρτενς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν αὐλικὴν ὑπηρεσίαν
 ἣτις συνέκειτο ἀπὸ Ἑλλήνας και Βαυαροὺς, παρεκάθησαν
 και τινες γηραιοὶ Ἑλληνες ὀπλαρχηγοί, ὁ Μαυρομηγάλης ὁ
 Τσαβέλλας και ἄλλοι, τῶν ὁποίων λησμονῶ τὰ ὀνόματα, ἐ-
 κάθηντο δὲ κομψοὶ και μεγαλοπρέπεις, μαζὺ, και καμαρῶ-
 νοντες μέσα εις τὴν χιονόλευκην φουστάνελλαν. Παρετήρη-
 σα ὅτι ὁ βασιλεὺς συνδιελέγετο μετ' αὐτῶν ἑλληνικῶς μὲ ἀρ-
 κετὴν εὐχέρειαν και ἐλευθερίαν. Ἄλλὰ πολλὰκις τὰ παλλη-
 κάρια μὴ ἐννοοῦντα τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως ἠρώτων ἀλ-
 λήλους: «Τί λέει; τί λέει;...»

Χθὲς τὸ βράδυ ὁ καγκελλάριος εἶχε πολυπληθῆ ἑσπερίδα
 καθὼς συνήθως. Αἱ αἴθουσαι ἦσαν γεμάτες κόσμου κυρίων
 και κυριῶν. Ἐκ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ κόμη-
 τος Ἄρμανσμπεργκ κατεσκευάθη λεωφόρος ἀμαξητῆ, τοι-
 ουτοτρόπως δὲ ἡ Α. Μ. δὲν ἀναγκάζεται να πηγαίη πεζὸς
 ὅπως οἱ περισσότεροι τῶν κατοίκων. Σχεδὸν ὄλη ἡ ὀμίγη-
 ρις ἀπετελεῖτο ἀπὸ διπλωμάτας Βαυαροὺς και Ἑλλήνας.
 Μεταξὺ τῶν τελευταίων διεκρίνετο ὁ Νικηταρῶς ὁ Τουρκο-
 φάγος και ἄλλοι γνωστοὶ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς
 Ἐπαναστάσεως. Ἡ σιστολή μεθ' ἣς εἰσῆρχοντο εις τὴν
 αἴθουσαν ἦτο φανερά και φυσικὴ καθόσον ἐμφανίζοντο εις
 κύκλον σφαιρῶς ὅλος διόλου ἀγνώστου εις αὐνοὺς. Φρονῶ
 ὅτι ἀγνοοῦν πόσῃν τιμῇ κἀμνει εις τὴν κοινωνίαν εις τὴν
 ὁποίαν φοιτῶσι ἢ ἐμφάνιαις αὐτῶν.

Μίαν ἡμέραν περιεπατοῦμεν μετὰ τοῦ πρώτου γραμμα-
 τέως τῆς ρωσικῆς πρεσβείας, ὅταν εἶδα ἀπὸ μακρῶν σειρᾶν

Ἐλλήνων οἱ ὁποῖοι ἐβιάζοντο εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἐγνοῶ διαπί. Ἀλλὰ σὲ λέγω ὁ πρῶτος ἄπ' αὐτοῦς, γέγων με ἑλλη- νικὴν στολήν, με μαλλιά στακτιά, μύτην κυρτήν καὶ ὠραι- οτάτην καὶ μάτια ζωηρά, ἐπλησίασε τὸν συνοδοιπόρον μου καὶ τὸν ἐφίλησε. Ὑστερα τὸν ἠρώτησεν ἑλληνικὰ περὶ τῆς ὑγείας του καὶ τοῦ εἶπε χαμογελῶν «ἐφίλησες δώδεκα μη- νῶν βρέφος».

Ἦταν ὁ Κολοκοτρώνης ὁ ὁποῖος με τὸν χαριεγνισμὸν

αὐτὸν μᾶς ἐνθουσίαζεν ὅτι πρὸ ἐνὸς ἔτους ἦτο κατωδικασμέ- νος εἰς θάνατον καὶ ἔλαβεν ἀμνηστειάν, ἔκτοτε δὲ ἐπομένως ἤρχιζε νὰ ζῆ ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἐκ νέου.

Τὸν ἀκολουθοῦσεν ὁ Νικηταρῆς ὁ Τουρκοφάγος καὶ οἱ λοιποὶ ὄπαδοί του, πανηγυρίζοντες μαζύ του διὰ τὴν ἀπε- λευθέρωσίν του ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ δεικνύοντες εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν τόσον ἀλλάξασαν μετὰ τὴν ἀπέλασιν ἐξ αὐτῆς τῶν Τούρκων.

ΦΡΑΝΣΕΖ ΧΟΔΓΚΕΣΩΝ ΜΠΑΙΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΦΟΝΤΛΡΟ·Υ·

Μετάφρασις ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ ὑπὸ Δδος Ἀλεξ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

— Δὲν εἶναι καὶ πολὺ εὐκολο νὰ καταλάβῃ κα- νεὶς τὸν χαρακτήρα ἐνὸς παιδιοῦ.

— Πῶς φαίνεται; Κανένας βλάκας Ἀμερικανός;

— Ἀπεναντίας πολὺ ξευπνο παιδί, ὠμορφο καὶ καλοφτειαγμένο.

— Θὰ εἶναι αὐθάδης ὅπως ὄλα τὰ Ἀμερικανό- πουλα.

Ἵ κ. Χάβηζαμ ἔπαιε τὸ λικέρ ποῦ τοῦ ἔφευρεν ὁ ὑπηρέτης καὶ ἀπήντησε μετὰ τὸ πλέον ἡρεμον ὕφος.

— Δὲν εἶναι διόλου αὐθάδης μόνο ποῦ ἔχει συ- ναναστροφὴ μετὰ μεγαλυτέρους του καὶ σὲ μερικὰ πρᾶγματα εἶναι σὰν μεγάλος

— Ἀμερικανικὴ αὐθάδεια! Τίποτε περισσότερο!

Ἵ κ. Χάβηζαμ δὲν ἀπάντησε. Ἐπηκολούθησε μικρὰ σιωπὴ τὴν ὁποῖαν διέκοψεν ὕστερ' ἀπὸ μικρὸν δισταγμὸν.

— Ἔχω κάτι νὰ σᾶς πῶ ἐκ μέρους τῆς κ. Ἐρολ εἶπε.

— Δὲν θέλω ν' ἀκούσω τίποτε, ἀπάντησεν ὁ Κό- μης με ἀπότομη φωνή.

— Μὰ ὑποσχέθηκα νὰ τὸ πῶ, ἐπέμενε δὲ Χάβη- ζατ καὶ ἄλλωστε πρέπει νὰ τὸ μάθετε καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Κόμητος ἐξηκολού- θησε — Δὲν θέλει νὰ δεχθῆ τὴν διατροφὴν ποῦ τῆς προσφέρετε.

— Τί! Πῶς εἶπες;

Ἵ κ. Χάβηζαμ ἐπανέλαβε τὴ φράσιν του καὶ ἐπρόσθεσε·

— Δὲν τῆς χρειάζονται, λέγει, αὐτὰ τὰ χρήματα

— Τῆς χρειάζονται δὲν τῆς χρειάζονται πρέπει νὰ τὰ πάρῃ, ἀνέκραξεν ὁ Κόμης με θυμὸν — καὶ νὰ μὴ ξανακούσω νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτὴν! Μιὰ τυ- χαδιώτρια! Ὅριστε μας!

— Μὰ γιατί τὴν λέτε τυχοδιώτρια; Εἰς ἐμὲ τοῦ- ναντίον ἔκαμε πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν. Εἶναι εὐγενῆς, ἀφιλοκερδῆς καὶ ἔχει αὐταπάρνησιν.

— Ἐσὺ δὲν τὰ καταλαμβάνεις αὐτὰ μολονότι εἶσαι καὶ δικηγόρος. Δὲν θέλει νὰ δεχθῆ τὰ χρήμα-

τα μόνον καὶ μόνον γιατί φαντάζεται πῶς μ' αὐτὸ θὰ μ' ἐνθουσιάσῃ καὶ θὰ τὴν δεχθῶ σπίτι μου.

Λοιπὸν νὰ ἐπιμείνῃς νὰ τὰ δεχθῆ. Εἶναι ἡ Μη- τέρα τοῦ ἔγγονοῦ μου καὶ δὲν θελω νὰ ζῆ σὰν ζη- τιάνα. Ἄς τὰ πάρῃ τὰ χρήματα καὶ ἄς τὰ μεταχει- ρίζεται ὅπως θέλει Δὲν θέλω νὰ λέγῃ ὁ κόσμος ὅτι τὴν ἄφησα ἔτσι! Φθάνει ὅτι μ' ἔχει κατηγορήσει ἀρκετὰ στὸ παιδί τῆς!

— Δὲν σᾶς ἔχει διόλου κατηγορήσῃ γιατί ἀκρι- βῶς μοῦ εἶπε νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴν ἐννοήσῃ τὸ παιδί τῆς ὅτι τὸ ἔχωρίσατε ἀμ' αὐτὴν γιατί εἰσθε ἐναντίον τῆς. Βρίσκει ὅτι αὐτὸ θὰ ἀνοίγῃ χάσμα με- ταξὺ τοῦ παιδιοῦ καὶ σᾶς καὶ ἡ μόνῃ τῆς ἐπιθυμία εἶναι ὁ μικρὸς νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ.

— Ἔλα δε! ἀνέκραξεν ὁ Κόμης με εἰρωνεία δὲν πιστεύω νὰ θέλῃς νὰ μὲ κἀνῆς νὰ πιστέψω ὅτι δὲν τοῦ εἶπε τίποτα.....

— Οὔτε λέξιν, μιλόρδε, ἀπήντησεν ὁ κ. Χάβηζαμ με μεγάλη ψυχρότητα, αὐτὸ μπορῶ νὰ σᾶς τὸ βε- βαιώσω! Τὸ παιδί ἔχει τὴν ιδέαν ὅτι εἰσθε ὁ πλέον ἀξιαγάπητος καὶ γενναιόδωρος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.

— Ἐξαρτᾶται λοιπὸν ἀπὸ σᾶς τώρα νὰ τὸν κάμε- τε νὰ διατηρήσῃ αὐτὴ τὴ γνώμη καὶ ἂν μοῦ ἐπιτρέ- πετε νὰ πῶ τὴν ιδέα μου θὰ τὸ ἐπιτύχετε καλύτερα ἂν δὲν τοῦ δμιλήσετε ποτὲ ἄσχημα γιὰ τὴ Μητέρα του.

— Δὲν βαρύνεσαι, παιδί δικτῶ χρόνων εἶναι!

— Ναί, μὰ τὰ δικτῶ αὐτὰ χρόνια τὰ ἐπέρασε κον- τὰ στήν Μητέρα του, τὴν ὁποῖαν λατρεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Εἰς τὸν Πύργον.

Ἄργα τὸ ἀπόγευμα τῆς ἄλλης ἡμέρας ἡ ἀμαξα ποῦ ἔφερε τὸν μικρὸν λόρδον Φοντλρόυ συνοδευό- μενον ἀπὸ τὸν κ. Χάβηζαμ ἐστάθηκεν ἔξω ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐξώθυραν τοῦ Πύργου. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Κόμητος ὁ μικρὸς θὰ παρουσιάζονταν μόνος του ἐνώπιόν του καὶ ἀκριβῶς ὀλίγην ὥραν πρὸ τοῦ γεύ-

ματος. Μόλις λοιπόν είχε καιρό να ντυθῆ καὶ ὀλίγα λεπτά ὕστερα ἕνας ὑπηρέτης με θαυμασίαν στολή τὸν ὠδήγησε στὴ βιβλιοθήκη ἀφοῦ προηγουμένως τὸν ἀνήγγειλε με ὄλους τοὺς τόπους.

Ὁ μικρὸς λόρδος ἐπροχώρησε καὶ διέκρινε τότε μέσα στὴν αἴθουσα ἕνα γηραιὸν κύριον, ποῦ κάθονταν σὲ μιὰ πολυθρόνα κοντὰ στὸ ἀναμένο τζάκι, ἐνῶ συγχρόνως ἕνας πελώριος σκύλος ποῦ ἦταν ξαπλωμένος στὸ πάτωμα σηκώθηκε με μεγαλοπρέπεια καὶ ἐπροχώρησε με βήμα βαρὺ πρὸς τὸν μικρόν.

— Δούγαλ! Ἐδῶ! ἀνέκραξεν ὁ γηραιὸς κύριος.

— Ἀλλὰ εἰς τὴν καρδιά τοῦ μικροῦ δὲν εἰσχωροῦσε κακία. Ἀκούμπησε λοιπὸν τὸ χέρι του στὸ λαιμὸ τοῦ σκύλου καὶ μαζὺ καὶ οἱ δύο προχώρησαν πρὸς τὸν Κόμητα.

— Εἶσθε ὁ κόμης; τὸν ἐρώτησε.

— Εἶμαι ὁ ἔγγονός σας, ὁ λόρδος Φοντλρού.

— Ἐτείνε τὸ μικροσκοπικὸ τοῦ χέρι καὶ ἐξηκολούθησε με ἀφέλεια: Ἐλπίζω νὰ εἰσθε καλὰ

Εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς ποῦ σὰς βλέπω.

Ὁ Κόμης ἐσφίξε τὸ χεράκι ποῦ ἦταν τενοτομένο σ' αὐτόν κι' ἐκύτταξε σασισμένους τὸν ἔγγονόν του χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί νὰ τοῦ πῆ

— Εἶσαι εὐτυχῆς ποῦ με βλέπετε; τὸν ἠρώτησε ὕστερ' ἀπὸ μικρὴ σιωπῆ.

— Μάλιστα, πολὺ.

Ἐπῆρχε ἕνα κάθισμα κοντὰ στὴν πολυθρόνα τοῦ Κόμητος καὶ ὁ μικρὸς ἔσπευσε νὰ λάβῃ θέση.

— Ἐπροσπαθοῦσα νὰ φαντασθῶ μόνος μου πῶς θὰ εἰσθε, εἶπε, καὶ ἂν θὰ μοιάζετε διόλου τοῦ πατέρα μου.

— Δοιπὸν;

— Μὰ ἤμουν πολὺ μικρὸς δταν πέθανε ὁ πατέρας μου, ἀλλὰ ἐν τούτοις νομίζω ὅτι δὲν τοῦ μοιάζετε πολὺ.

— Λυπᾶσαι γι' αὐτό;

— Ἄ! ὄχι, ἀπήντησεν ὁ Σέδρικ με εὐγένειαν, φυσικὰ εὐχαριστεῖται κανεὶς νὰ βλέπῃ κάποιον ποῦ μοιάζει τοῦ πατέρα του, ἀλλὰ μ' αὐτὸ δὲν θὰ πῆ πῶς δὲ μπορεῖ ν' ἀγαπᾷ τὸν παπποῦ του ἔστω κι' ἂν δὲν τοῦ μοιάζει. Καὶ μάλιστα σὰς ποῦ φανήκατε τόσο καλὸς γιὰ μένα.

Ὁ γηραιὸς ἀριστοκράτης ἐκύτταξε τὸν ἔγγονόν του εἰς τὰ μάτια.

— Ἐφάνηκα καλὸς γιὰ σένα; τὸν ἐρώτησε.

— Ναὶ καὶ σὰς εὐχαριστῶ κι' ἐγὼ καὶ ὁ Δίκ καὶ ἡ γυναίκα ποῦ πωλεῖ τὰ μήλα καὶ ὁ κ. Χόμπς!

— Ὁ Δίκ! ἀνέκραξεν ὁ Κόμης ἐκπληκτος, ἡ γυναίκα ποῦ πωλεῖ τὰ μήλα! Ὁ κ. Χόμπς;

— Ναὶ, ἐξήγησεν ὁ Σέδρικ, με τὰ λεπτά ποῦ μοῦ ἔδωσε ὁ κ. Χάβιζαμ ἕκανα καλὸ εἰς ὄλους αὐτούς καὶ τώρα σὰς εὐγνωμονοῦν καὶ εἶναι ἐνθουσιασμένοι μαζὶ σας.

Καὶ διηγῆθηκε λεπτομερῶς εἰς τὸν Κόμητα με τὴν χάριν καὶ τὴν ἀφέλειαν ποῦ τὸν ἐχαρακτήριζε ὅλα ὅσα εἶχε κάμῃ εἰς τοὺς φίλους του, ἐνῶ ὁ γηραιὸς ἀριστοκράτης τὸν ἀκούε ἐκπληκτος καὶ ἐφαίνετο διασκεδάζων πολὺ ἀπ' αὐτὴν τὴν διήγησιν.

Ἀφοῦ ὠμίλησαν ἀρκετὴν ὥραν, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ μικρὸς λόρδος ἐφθασε εἰς τὴν τετάρτην Ἰουλίου καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ αἴφνης διεκόπη ἀποτόμως καὶ ἐστάθη λίγο σασισμένως.

— Τί τρέχει; ἠρώτησεν ὁ κόμης.

— Γιατί δὲν ἐξακολουθεῖς;

— Ξεύρετε, ἐσκέφθηκα ὅτι δὲν εἶναι σωστὸ νὰ σὰς μιλῶ γιὰ τὴν Ἐπαναστάσιν... Πιθανὸν νὰ εἴχατε πρόσωπα ἀγαπητὰ σας ποῦ νὰ ἐσκοτώθηκαν τότε... Ἐξέχασα ὅτι εἰσθε Ἄγγλος.

— Δὲν ἐσκοτώθηκε κανεὶς δικός μου ὥστε μπορεῖς νὰ ἐξακολουθήσῃς. Ἄλλως τε μὴν ξεχνᾷς ὅτι καὶ σὺ εἶσαι Ἄγγλος.

— Ἄ! ὄχι! ἀπήντησεν ὁ Σέδρικ, ἐγὼ εἶμαι Ἀμερικανός.

— Εἶμαι Ἄγγλος γιατί ὁ πατέρας σου ἦταν Ἄγγλος. Ἐτόνισεν ὁ Κόμης με πείσμα.

— Ἐγεννήθηκα στὴν Ἀμερικὴ ἐπέμενε ὁ μικρὸς ὥστε σὰς ζητῶ συγνώμην ποῦ σὰς ἀντιλέγω ἀλλὰ εἶμαι Ἀμερικανός καὶ ἂν ἐξαναγίνετο πόλεμος θὰ ἐπήγαινα με τὸ μέρος τῶν Ἀμερικανῶν.

— Ἀλήθεια!

Ὁ Κόμης ἐμισοῦσε τὴν Ἀμερικὴ καὶ τοὺς Ἀμερικανούς, ἀλλὰ ἐδιασκέδαζε πολὺ με τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ἔγγονοῦ του καὶ ἐσυλλογίζετο ὅτι ἕνας τόσο φανατικὸς Ἀμερικανός δὲν θ' ἀργοῦσε νὰ γίνῃ καὶ φανατικὸς Ἄγγλος.

Ἐφθασε ὁ Κόμης ποῦ ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ ρευματισμούς ἐσηκώθη με ἕνα μούγκρισμα καὶ ἤρχισε νὰ περιπατεῖ στηριζόμενος εἰς ἕνα μπαστοῦνι ἐνῶ ὁ Σέδρικ ἔσπευσε με εὐγένειαν νὰ τοῦ δώσῃ τὸ μπράτσο του.

— Ἀκουμπήστε ἀπάνω μου, τοῦ εἶπεν, ἔτσι ἀκουμποῦσε καὶ ὁ κ. Χόμπς τὸν καιρὸ ποῦ εἶχε πλακώσῃ τὸ πόδι του μ' ἕνα βαρέλι.

Ὁ ὑπηρέτης ποῦ εἶχεν ἔλθῃ γιὰ ν' ἀναγγεῖλῃ στὸ γεῦμα παρ' ὀλίγον νὰ χάσῃ τὸ σαβαρὸ καὶ ἐπίσημο ὕφος του ἀκούων τὸν Σέδρικ, θὰ ἐθωρεῖτο δὲ ὡς πρόστυχος ὑπηρέτης ἂν ἐπιλαμβάνετο νὰ γελάξῃ ἐνώπιον τῶν κυρίων του.

Ὁ Κόμης ἐκύτταξε τὸν ἔγγονόν του καὶ τὸν ἐρώτησε χαμογελῶν.

— Μπορεῖς νὰ με βοηθήσῃς;

— Ναὶ, μπορῶ. Εἶμαι πολὺ γερός, ξεύρετε.

— Ἄς δοκιμάσωμε λοιπὸν.

[Ἀκολουθεῖ]

ΕΞΕΔΟΘΗ

ὁ Νέος Ὁργανισμὸς τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων εἰς καλλιτεχνικὸν τεῦχος καὶ πωλεῖται πρὸς 60 λεπτά.

Γράψετε εἰς τὴν Διευθύνσιν τῆς Ἀποθήκης, Νίκης 11.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίους, κυρίους

Γεώργιον Στιβακτέπουλον, Ὑπὸχην 4ης Ὁμ. Σμύρνης. Τὸ διήγημά σας τὸ ἐλάβαμε. ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

— Ν. Μπαριτάκην ἀσυρματιστὴν δεκανέα Τ. Τ. 901. Σᾶς ἐγγράψαμε καὶ σᾶς ἐστειλάμεν ἤδη τὰ φύλλα. Ζητήσατέ τα ἀπὸ τὸ Ταχυδρομετόν.

— Σπηλιόπουλον. Πρόσκοπον 4ης Ὁμ. Ἀθηνῶν. Ἐλήφθη ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

— Γεώργιον Φωτόπουλον, Ὑπαρχ. Ι. Ο. Βόλου. Ἐλήφθη ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

— Νικ. Βαγιανῆν, Ἐνωμ(χ)ην 2 Ο. Π. Χανίων. Ἡ περιγραφή σας πολὺ καλὴ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ποῦ θὰ ὑπάρχη χώρος θὰ δημοσιευθῆ.

— Νικ. Βλασσόπουλον, Ἰθάκην. Ἡ μετάφρασίς σας ἐλήφθη.

— Γεώργιον Νούσιον, Θεσσαλονίκην. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη ὡς καὶ τὰ χρήματα. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ εὐγενές σας ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ κάνωμεν ἔρανον ὥστε θέλετε μὲ τὰς δύο δραχμάς νὰ σᾶς ἐγγράψωμε διὰ μίαν

ἀκόμη ἑξαμηνίαν ἢ θέλετε νὰ ἐγγράψωμε κανένα φίλον σας;

— Χ. Διαμαντόπουλον, Σπάρτην. Ἐπιταγή σας ἐλήφθη, ἀνανεώσαμε τὴν συνδρομὴν σας. Ψηφοδέλτια καὶ πιστοποιητικὸν ἐπίσης ἐστάλησαν.

— Ἀπόστολον Πέτσιαν, Ἀγ. Παρασκευὴ Λέσβου. Ὁ φίλος ἐνεγράφη, σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Τὰ ἀνέκδοτά σας ἐλήφθησαν ἂν ἐγκριθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν.

— Ἀπόστολον Τάκαν, Μυτιλήνην. Ἐλήφθη ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

— Π. Πασχαλίδην, Διευθυντὴν Ἡμιγυμνασίου, Πάφου. Χρήματα ἐλήφθησαν σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Ζωῆς» ἐνεργείας σας.

— Χ. Μουζενίδην, Κων(πο)λιν. Τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν. Μᾶς συγχωρεῖται γιὰτὶ εἶχε γίνῃ κάποιο λάθος.

— Ι. Πετρόπουλον, Βαθῦ Σάμου. Ἐπιταγή σας ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

— Κωνσταντῖνον Χρονίδην, ὑπε(χ)ην 1ης Ο. Βόλου. Τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν.

Ὁ Ταχυδρόμος σας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΖΩΪΚΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

Τὸ ζωϊκὸν ρευστὸν δύναται νὰ ἀνάψῃ ἠλεκτρικὸν λαμπτήρα; Τοῦτο βεβαίως τοῦλάχιστον ὁ Νταρζὲ εἰς τὴν «Γαλλικὴν Παγκόσμιον Ἐπιθεώρησιν» ὑποστηρίζων ὅτι πᾶς τις δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πείραμα.

«Ὅπως ἐπιτύχωμεν τοῦτο—γράφει—λαμβάνομεν ἠλεκτρικὸν λαμπτήρα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἀπὸ τῆς μεταλλικῆς αὐτοῦ λαβῆς καὶ ἐντριβῶμεν αὐτὸν μὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἀπὸ τὰ ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ ἓν λεπτὸν ἐντὸς σκοτεινοῦ θαλάμου. Τότε ὁ μικρὸς λαμπτήρ ἀρχίζει νὰ φωτίζε·ται ἀφίνων νὰ ἐκπέμπωνται μικροὶ σπινθῆρες ἐκ τοῦ λεπτοῦ αὐτοῦ σύρματος. Τὸ πείραμα ἐγένετο ἐπὶ ὀκτώ προσώπων, ὅλων ἐπιστημόνων (ἀκαδημαϊκῶν, φυσιοδιφῶν, ἰατρῶν). ἕξ ἂν οἱ μὲν ἀποδίδουν τὸ φαινόμενον εἰς τὸ ζωϊκὸν ρευστὸν, οἱ δὲ εἰς τὴν ἐντριβὴν ἐπὶ τῆς ὑέλου τοῦ λαμπτήρος, παραγομένου ἐντὸς τοῦ κενοῦ αὐτοῦ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Τὸ πείραμα ἐγένετο καὶ ἐπὶ λαμπτήρος ὅπου κε-

νὸν δὲν ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἦτο πεπληρωμένον ἐξ ἐνὸς ἀερίου εἰλημμένου ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας τοῦ ἀερίου Ἀργκόν. Ὡσαύτως καὶ ἐκεῖ παρουσιάσθη τὸ αὐτὸ φαινόμενον. Ὡσαύτως καὶ ἐπὶ λαμπτήρος μὲ ἀνθρακα, ὅστις παρήγαγε τὰς αὐτὰς ἀντανακλάσεις. Ἐν τούτοις ὁ Νταρζὲ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ πείραμα δὲν ἐπιτυγχάνει ἐπὶ ὅλων τῶν προσώπων, διότι ἐπὶ 50 πειραματισθέντων μόνον ἐπὶ πέντε ἐπέτυχεν. Ὑποστηρίζει συγχρόνως, ὅτι διὰ τῆς ἐντριβῆς εὐχερῶς δύναται νὰ ἀνάψῃ τις λαμπτήρα 5 κηρίων, ὀλιγώτερον εὐχερῶς ἓνα τῶν δέκα καὶ δυσκόλως ἓνα τῶν 32, πρᾶγμα ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ποσοδὸν τοῦ παραγομένου φωτὸς εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ ζωϊκοῦ ρευστοῦ, ὅπερ ἀναπτύσσεται ἀντιστρόφως ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐκτασιν τῆς ἐπιφανείας τοῦ λαμπτήρος.

ΤΥΠΟΙΣ Ι. ΒΑΡΤΣΟΥ ὁδὸς Πραξιτέλους 21, Ἀθῆναι